

træde ind i dette Ministerium, maa man jo forvente, at Programmet maa være: ingen Kornlov, idet denne udmærkede Mand, som er blevet skilt fra det radikale Venstre paa Grund af Uoverensstemmelser med Hensyn til den økonomiske Politik i disse Aar — jeg har ikke den Opfattelse, at det er paa andre Punkter, han har skilt sig fra os —, jo har det Princip, at den eneste Lægedom for alle Tidens Vanskeligheder er hurtigst muligt at gaa bort fra Krigstidens Foranstaltninger, og hans Tilstedeværelse i Ministeriet maa derfor fremkalde den Formodning, at man vil prøve at komme igennem næste Aar uden nogen Kornlov, altsaa med frit Køb af dansk Rug og Hvede og fri Indførsel af Korn udefra til fri Anvendelse til de Formaal, som Landbrug og Industri maatte finde tjenlige, og saaledes paa fuldkommen ubunden Maade opretholde Landets Brødforsyning.

Men medens saaledes Landbrugsministerens Tilstedeværelse fremkalder denne Formodning, er der lige i disse Dage sket noget, som tyder paa, at Ministeriet som Helhed er af en anden Opfattelse. Det er den Hvedebrødsrationering, som har fundet Sted, og som viser, at man ikke tør overlade det til den frie Import, Handel og Produktion alene at ordne dette Spørgsmaal. Jeg vilde formene, at en og anden har troet, at en saadan Overladelse til det frie Initiativs Ordning vilde finde Sted. Men naar man nu, fordi det har vist sig, at der er forholdvis lidt Hvede til Disposition, foretager Rationering, endskønt der dog er Importmulighed til Stede, synes dette at tyde paa, at man mener, der endnu er Opgaver at løse for en Statsregulering. Jeg vil altsaa bede den højtærede Indenrigsminister om at udtale sig noget nærmere om Iværksættelsen af denne Rationering af Hvede. Der er udsendt Meddelelser dels fra Ministeren selv, dels fra Den overordentlige Kommission, der giver Forklaring paa Forholdet. Jeg tør maaske om hele Hvedespørgsmaalet sige, at efter at Hvedebrødsrationeringen den 1. August var ophørt, og efter at den nye Høst af Hvede var konstateret, har det for Brødkornsadministrationen været en sikker Forventning, at vi i Aar vilde have et meget betydeligt Overskud af Hvede, naar Landets Forbrug var dækket. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister bekræfte, om det ikke er saaledes, at Brødkornsadministrationen i hele forrige Efteraar og hele indeværende Foraar har haft den Opfattelse, at der var rigeligt af Hvede. Jeg

skal minde om, at det i en af de Meddelelser, der er fremkommet, staar omtalt, at der i Januar—Februar blev foretaget ikke ubetydelige Opkøb, saakaldte Hamstringer, af Hvede paa Grund af Rygter om Rationering. Men disse Rygter om Rationering stammede ikke fra den Tro, at der skulde rationeres, fordi der var for lidt Hvede, de stammede fra de Overvejelser, der var begyndt i Den overordentlige Kommission, om en Rationering af Forbruget for derigennem at faa et Overskud til Udførsel. Altsaa, de Rygter, der i Januar—Februar var fremme om en Rationering af Hvede, skyldtes Forestillingen om, at vi havde en Overflod af Hvede, som ved en fornuftig Fordeling eventuelt kunde udnyttes som Eksportvare. — Den overordentlige Kommission gennemførte jo en Forbrugsrationering af Sukker netop med dette Formaal for Øje. Altsaa, man havde hele forrige Efteraar og hele Foraaret den Formodning, at der var rigeligt af Hvede, og jeg maa maaske have Lov til at sige, at den sidste Gang jeg stod her i Rigsdagen som Indenrigsminister, den 27. Marts i Landstinget, blev jeg spurgt om Hvedebeholdningerne og udtalte da, at jeg gentagne Gange havde haft Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal med Brødkornsadministrationen, og at denne havde oplyst, at en Rationering var unødvendig, idet vore Beholdninger var tilstrækkelige. Samme Dag meddelte jeg til Brødkornsadministrationens Chef, at jeg havde udtalt mig saadan her i Rigsdagen, han bekræftede Rigtigheden og tilføjede, at man overvejede nu ogsaa under Hensyn til Sønderjyllands Indlemmelse hele Rationerings-spørgsmaalet, men man vilde vente med at gøre Indstilling, indtil man havde set Resultatet af Korn-Opgørelsen i Begyndelsen af April Maaned. Jeg nævner dette, fordi jeg blandt de Udtalelser, jeg i den sidste Tid har set i den Presse, som støtter den nuværende Indenrigsminister, ogsaa har set udtalt en Overraskelse over, at jeg ikke tidligere var gaaet til at indføre Rationering af Hvedebrød. Nu skulde jeg gerne have set, hvorledes man fra den Side vilde have modtaget det, om jeg uden nogen Indstilling, hverken fra Den overordentlige Kommission eller fra Brødkornsadministrationen, og paa et Tidspunkt, da disse erklærede, at der var rigeligt af Hvede, havde indført en Rationering. Det viser sig nu, at Optællingen den 1. April har givet et ugunstigt Resultat, idet Brødkornsadministrationen den 7. April, altsaa efter at Ministeriet Zahle var gaaet